

N:o 106.

Af herr **G. A. E. Kronlund**, om införande i bevillningsförordningen af bestämmelse om skyldighet för skattpliktig att till taxeringsmyndigheterna uppgifva sin beskattningsbara inkomst m. m.

Det nu för Riksdagen framlagda härordningsförslaget medför tunga ekonomiska bördor för hela vårt folk. Men om äfven den af statsrådet och chefen för finansdepartementet lemnade redogörelse för det ekonomiska tillståndet i landet måhända gifver en alltför ljus bild deraf, torde man dock kunna instämma med honom i hans åsigt, att vårt land kan bära dessa bördor, om de nemligen rättvist fördelas. I detta afseende synes det icke mer än billigt, att den burgna och förmögna klassen pålægges relativt större bidrag än den mindre bemedlade. Det enda sättet att rättvist uttaga detta bidrag torde vara på den direkta och progressiva beskattningens väg, hvilket chefen för finansdepartementet synes framhålla under hänvisning till de reformer, som af kommunalskattekomitén i beskattningsväg ställas i utsigt.

Då emellertid dessa reformer tvifvels utan låta länge vänta på sig, hade det väl bort vara lämpligt att redan nu i någon mån slå in på den progressiva beskattningens väg och att till exempel låta tilläggsbevillningen utgå i stigande skala.

I sammanhang dermed kan jag ej underlåta att påpeka en orättvisa, som drabbar de mindre hemmansbruken genom den föreslagna tilläggsbevillningen. Under det nemligen man vill befria de små inkomsterna från tilläggsbevillning, något, som ju ock är med billighet och rättvisa öfverensstämmande, drabbar tilläggsbevillningen utan nämnvärdt undantag innehafvaren af smärre hemmansbruk och fastigheter, och dock torde många, ja, de flesta af våra småbönder säkerligen hafva lika stort, ja, om inte större behof af skattelindring än de små inkomsterna.

För att emellertid en progressiv tilläggsbevillning skall kunna effektivt genomföras, synes mig emellertid nödvändigt, att hvarje skattskyldig vore pliktig att till taxeringsmyndigheterna uppgifva beloppet af sin beskattningsbara inkomst.

Derför vågar jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville besluta sådan ändring i gällande bevillningsförordning, att hvarje skattskyldig skall vid lämpligt äfventyr vara pliktig att till taxeringsmyndigheterna uppgifva beloppet af sin beskattningsbara inkomst.

Stockholm den 26 januari 1901.

G. Kronlund.